

Ahbir Şarkı Söyleyebilse Fatıma

— redfer · 25 Şubat 2024

*

ah...bir şarkı söyleyebilse Fatıma

akşam indi
kurşun sesleri köyün boğazında kısıldı kaldı
yankılarını yitirmiş
gösterişli bir sessizlik
kapladı sokakları
eğildi toprağa doğru bir incecik sis
örttü sonra evleri karanlık peçesiyle

ölüm korkusu aktı köyün damarlarından
sessizlik açlığını giderdi bu ürpertiyle
nehirler gözyaşlarıyla susuzluklarını

bebeler avlanıyor Gazze'de
analar emziremeyecek artık çocuklarını
analar ninni söylemeyecek artık
beşikler suskun

beşikler kırgın

siz Gazzeli bir çocuğun
bir köşe başında sıkıştırılmış halde
çaresizliğini gördünüz mü
sürmeli gözlerindeki çaresizliği

siz Gazeli Fatıma'nın
daldaki bir eriği yerken
dürbünlü tüfekle böğründen vurulduğunda
dağı taşı delen ağıtını duydunuz mu hiç
dağı taşı delen o ses ağıttır
Fatıma'nın ağıtı

inen karanlık örterken kızıl kumaşlarla kurbanların yüzünü
ölümden kaçan kurbanlar sürüsü düşerken yollara
arkada binlerce asker
peşinde ölüm ve kan
kalleş siyonistlere esir düştükleri anı gördünüz mü
kanıyorken içinde fıkır fıkır sorular

nerde dünya
nerde insanlık

o güzelim sürmeli gözleri kapanırken Fatıma'nın
memelerindeki süte kan karışır
ağızındaki erik yere düşer
dağların bağı yanar da
sizin yüreğiniz niçin yanmaz
ağız boşluğunu kanla doldurur o
ekşimiş erik tadıyla
FRatıma'nın kanlı gözyaşıyla
anaların ağıtıyla
Gazzelinin feryatlarıyla

Gazze sokaklarında çocuklar gezmiyor artık
her sabah Gazze'de bir çocuk uyanır
kalleş siyonistten daha hızlı koşmalı yoksa ölecek
Gazze'de her sabah uyanır bir çocuk

katilinden daha hızlı koşmalı
aksi takdirde öldürülecek

vahşi hayvan çiftliklerinde beslenen İsraililer
sakinleştirici verilerek sürülür Gazze sokaklarına
ve avına başlar
sabilerin ne kaçabilme
ne de kurtulma şansı var
batlı efendilerin oyunu bu
batlı efendiler seyreder uzaklardan
Gazzeliyi vurmanın dayanılmaz zevkini yaşarlar
gelişmiş silahlarıyla
her savaş aletiyle
yepyeni ölüm yaratırlar

ah...
bir şarkı söyleyebilse Fatıma
denizlerde bir inciye ben bir vakitler
kabuklar içinde
pırıl pırıl dalgalar kükrer
ben şakırdım

ah...
bir şarkı söyleyebilse Fatıma
ormanlarda bir çiçektim ben bir vakitler
rüzgarlar öfkeyle ulur
ben şakırdım

ah...
bir şarkı söyleyebilse Fatıma
tohum tanesiydim sürülmüş tarlalarda ben bir vakitler
saban toprağın kalbine girer
ben şakırdım
tek bir ses nerde hani
duyulmaz oldum
ah...bir şarkı söyleyebilsem

artık yarış
katille Gazeli çocuk arasında

Gazze'de her sabah bir çocuk kořar
peşinde katil sürüsü
çocuk hızlı koşamaz
ayaklarında derman yok
dertlenir güçsüzlüğüne kızar
yeniden dener
ama yine hızlı koşamaz
Gazzeli çocuk ölüme yazgılı
nereye kaçsa siyonist
nereye saklansa ölüm

katillerin uzağı yakın eden uzak menzilli silahları var
ölüm kusan silahları
Gazze'de artık koşmanın önemi yok
Gazze'de çocuklar kendi hikayesini yazamıyor artık
hikayeyi yine batlı efendiler yazıp tamamlayacak
çocuklar kořacak
siyonistler avlayacak

Gazze'de çocuklar var hala
gözü yaşlı analar var hala
birkaç tane de olsa
bir umut var hala
kan ve zafer
kan ve sevinç
umutlar kazanacak elbet bir gün

Fatıma'nın vurulduktan sonra
o sonsuz uçuruma düşerken
çığığını duydunuz mu hiç
göğsünden vurulup yerde süründüğünü gördünüz mü
o çaresizliğe tanık oldunuz mu
ya bir babanın pusuda sıkıştırıldığına
Fatıma'nın daha ısırmadan
ağızından düşen kanlı eriğın tadını bildiniz mi hiç

düğün yüzüğünü
ışığı gölgeyi zeytinlikleri
dutlukları bahçeleri bahçe duvarlarını

Fatma'nın uykusuna düşüne girenleri
yan pencereden
kırmızı karanfil atanı gördünüz mü hiç

gökyüzü bir koyu mavi ormanken
neden her şey değişiverdi
durdurdular yol ortasında Fatma'nın ailesini
kalbi bir mavi kuşcağızdı az önce
mendili göğsünde yatarken bembeyaz
bir akşamdı

kurşuna dizdiler Fatma'nın ailesini
cana kıymanın adı kalleşlik değil de ne
duvar dibine aktı kanları
kalleş İsrailiden korkuyor çocuklar
kaçıyorlar ceylan yavrusu gibi
artık, Gazze'den öte memleket yok
ölümden öte yol yok

bir sabah vakti
ceylanların suya indiğini görürseniz
bir kayanın arkasına saklanın
ceylan sizi görmesin
insandan çok korkuyorlar çünkü
su içerken
o sürmeli gözlerdeki korkuya izleyin dikkatle

ceylanlara kıymak neymiş görün
mendil de alın yanınıza
insan olan ağlar çünkü
ve burası Filistin

redfer-İlyas Kaplan